

اصلاح نظام سلامت در جمهوری اسلامی ایران

دکتر کامل شادپور*

Health sector reform in Islamic Republic of Iran

K Shadpour☆

دریافت: ۸۵/۶/۱ پذیرش: ۸۵/۸/۶

*Abstract

Ever-changing needs of society to which the health sector has to respond, makes the health sector reform inevitable for any country around the world. Based on the experiences gained in different countries, it is now possible to determine the driving force, main objectives and principles of reform in the health sector.

While such activities began around 2001 in Iran, reform in other countries was enjoying almost two decades of experience. Increasing the efficiency and effectiveness of health services, equity, sustainable financing and management improvement were the main objectives of health sector reform in Iran. Despite conducting some very effective studies, success in finding the answer to some crucial questions and creating a common language among those dealing with the health system, the health sector reform in Iran could not find the opportunity to put its ideas into practice to achieve all its objectives. This stemmed from very poor (if any at all) political commitment. In conclusion, this article recommends both the government and the parliament to be solemnly committed to following health system reform through providing facilities and resources to complete the ongoing project and also implementing the newly developed models in multiple pilot sites.

Keywords: Health Sector Reform, Health Services, Organization and Administration

* چکیده

نیازهای در حال تحول جامعه که نظام سلامت می‌بایست پاسخ‌گوی آنها باشد، اصلاح و تحول این نظام را در همه کشورهای جهان گریزناپذیر می‌سازد. بر پایه تجربه‌های به دست آمده از اصلاح نظام سلامت در کشورهای مختلف، امروز تعیین نیروهای سبب‌ساز اصلاحات و هدف‌ها و اصول عمده آن میسر شده است.

در ایران فعالیت‌های اصلاح نظام سلامت از سال ۱۳۸۰، زمانی که حدود دو دهه از سابقه پرداختن به آن در دیگر کشورهای جهان می‌گذشت، آغاز شد. افزایش کارایی و اثربخشی خدمات سلامت، برقراری عدالت، تأمین مالی پایدار و بهبود مدیریت از هدف‌های اعلام شده برای اصلاح نظام سلامت در ایران بوده است. با وجود انجام سلسله‌ای از تحقیق‌های اثرگذار، توفیق در یافتن پاسخ برخی از پرسش‌های اساسی و حساس در نظام سلامت و کمک به پدید آمدن زبانی مشترک در میان افراد و سازمان‌های مرتبط با سلامت، اصلاح نظام سلامت در جمهوری اسلامی ایران فرصت آن را نیافت که اندیشه‌های حاصل از پژوهش‌ها را به اجرا گذارد و به همه هدف‌های خود دست یابد. از جمله علت‌های عمده، ضعف یا فقدان حمایت سیاسی از جریان اصلاحات بود. در این مقاله پیشنهاد شده است دولت و مجلس تعهد خود در برابر چنین حرکت مهم را به صراحت اعلام دارند و تسهیلات قانونی، اجرایی و منابع کافی برای آزمودن الگوهای نوین طراحی شده را فراهم آورند.

کلیدواژه‌ها: اصلاح نظام سلامت، خدمات بهداشتی-درمانی، سازمان و مدیریت

* کارشناس وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

آدرس مکاتبه: تهران، خیابان دکتر مفتاح، کوچه عطارد، بن‌بست یکم، شماره ۴/۲، طبقه سوم، تلفن ۶۶۷۲۸۱۲۱